

LITURGICKÉ OZNAMY
NIŽNÝ HRABOVEC
15. apríla – 21. apríla

Pondelok 15.04.	Svätý a veľký pondelok.	17.⁰⁰ + <i>Veľkopôstny moleben</i>
Utorok 16.04.	Svätý a veľký utorok.	17.⁰⁰ + <i>Križová cesta</i>
Zdržanlivosť od mäsa. Streda 17.04.	Svätá a veľká streda. † Margita Dudášová	17.⁰⁰
Štvrtok 18.04.	Svätý a veľký štvrtok. † Helena, Juraj, Mária, Ján z r. Jakubovej	+ <i>Liturgia sv. Bazila Veľkého</i> 17.⁰⁰ + <i>Veľká utiereň s čítaniami str. ev.</i>
Zdržanlivosť od mäsa mlieka a vajec s pôstom. Piatok 19.04.	Svätý a veľký piatok. (prikázaný sviatok) Kráľovské hodinky Veľká večierka s uložením pláščenice	8.⁰⁰ 15.⁰⁰
Sobota 20.04.	Svätá a veľká sobota. * Katarína Špallerová	+ <i>Liturgia sv. Bazila Veľkého s večerňou</i> 16.⁰⁰
Nedeľa 21.04.	Svätá a veľká nedeľa Paschy - svetlé Kristovo vzkriesenie. * farské spoločenstvo <i>Zbierka – pre potreby farnosti. Myrovanie. Požehnanie jedál.</i>	+ <i>Utiereň vzkriesenia</i> 5.⁰⁰ 10.⁰⁰

Vydáva: Farské spoločenstvo v Nižnom Hrabovci.
 Pre vnútornú potrebu veriacich.
 Príspevky a komentáre posielajte na:
 nizny.hrabovec@grkatpo.sk
 o. Miloš Baran: tel. číslo 0948 643 006
 Príspevok 0,20€

Farský list

ROČNÍK 7
ČÍSLO 32

TÝŽDENNÍK FARSKEHO SPOLOČENSTVA V NIŽNOM HRABOVCI

Rozhodnutia

Štyridsaťdenná pôstna doba je pre nás časom pripodobnenia sa Ježišovi. On sám pred verejným vystúpením odišiel na púšť a postil sa štyridsať dní. Dovedy žil v Nazarete v skrytosti a nevedelo sa o ňom nič. Po príchode z púšte začína verejne účinkovať a stáva sa známy v celom Izraeli i za jeho hranicami. Predtým však prežíva na púšti prípravu na verejné pôsobenie. Na to, aby mal silu prijať Otcovo rozhodnutie a vykúpiť svet podľa jeho plánu. Na konci života ako keby zaváha na chvíľu, keď sa v Getsemanskej záhrade pri modlitbe bude potiť krvou a prosíť Otca, aby ho minul kalich, ktorý má vypiť a tak naplniť Otcovu vôľu. Napokon ale prijme v poslušnosti a pokore to, čo ustanovil Otec a uskutoční jeho vôľu.

I my v živote nekonáme vždy len podľa seba. Sme pozvaní podrobiť sa rozhodnutiam iných, ktoré nie vždy prijíma-me ochotne a s radosťou. Možno v manželstve, kde muž má byť hlavou a žena má prijímať jeho rozhodnutia, ktoré robí pre dobro rodiny. Nemusí vždy s nimi súhlasiť a niekedy to môžu byť i vážne a ťažké rozhodnutia a prispôsobenia sa im. Možno v rodine, kde deti prijímajú rozhodnutia rodičov, hoci nie vždy v dobrej vôli a ochotne. Pri tom si zanáďavajú, alebo sa stavajú proti slovu rodičov. Možno v zamestnaní, kde pracovníci prijímajú rozhodnutia svojich vedúcich a šéfov, ktoré im tiež nemusia byť po vôli. Možno i od Boha, ktorý rozhoduje podľa plánu svojej prozreteľnosti a my nie stále sme naklonení jeho plánu. Niekedy mu vyčítame, čo s nami robí, nesúhlasíme s jeho voľbou, najradšej by sme ju hneď zmenili. Jeho rozhodnutia môžeme prijímať len vo viere, že nám naozaj nebudú na škodu. Bohu nejde o naše potrestanie, ani o znemožnenie. Všetko koná s tou najväčšou starostlivosťou. Veď je naším Otcom a my jeho deťmi. Kto z nás by ublížil vlastným deťom a nechcel im dobre? Niekedy je však potrebná i obeta. Nie vždy idú veci ako po masle a je treba korigovať a naprávať zlé rozhodnutia, aby nám neprinášali škodu alebo zbytočné trápenie.

Pôst pre nás chce byť časom posilnenia. Posilniť sa v prijímaní toho, čo Boh rozhodne o nás a o našich blízkych.

Ranná homília: Nech nás Pán vyslobodí z choroby lamentovania

V rannej homílii v kaplnke Domu sv. Marty v utorok 9. apríla Svätý Otec František varoval pred mentalitou sťažovania sa a nespokojnosti, ktorá je „dokonalým poľom pre diablovu sejbu“.

Pápež komentoval liturgické čítanie z Knihy Numeri (21,4-9) o putovaní vyvoleného ľudu púšťou. Ľudia začali „chabnúť na ceste“. Nadšenie a nádej, prameniace zo zakúseného úniku z egyptského otroctva, zo zážitkov na brehu mora a následne v púšti postupne vybledli, až ľud dospel k reptaniu proti Mojžišovi a proti Bohu a bol potrestaný hryzúcimi hadmi.

„Duch únavy nás oberá o nádej“, „únavy je selektívna: vždy nám dáva vidieť to nepekné na momente, ktorý práve prežívame a zabudnúť na dobré veci, ktoré sme prijali“, poznamenal pápež: „A my, keď sme v neúteche, nevieme znášať cestu a hľadáme útočisko buď v modlách, alebo v reptaní či v kadečom inom... Je to náš model. A tento duch únavy v nás kresťanoch vedie aj k istému nespokojnému spôsobu života: duch nespokojnosti. Nič sa nám nepáči, všetko je zle... Samotný Ježiš nás o tom učil, keď hovorí o tomto duchu nespokojnosti, že sme ako deti pri hre.“

Niektorí kresťania sa poddávajú „zlyhaniu“ bez toho, aby si uvedomovali, že toto je „dokonalé pole pre diablovu sejbu“, upozornil Svätý Otec: „Toto je život mnohých kresťanov. Žijú lamentujúc, žijú kritizujúc, žijú v šomraní, žijú v nespokojnosti. „Ľud chabol na ceste“. My kresťania mnohokrát nevieme znášať cestu. A radšej sa upneme na zlyhanie, čo znamená neútechu. A neútecha je od hada: od starého hada, toho z pozemského raja. Je tu ako symbol – je to ten istý had, ktorý zviedol Evu, a takýmto spôsobom môžeme vidieť toho hada, ktorého majú vo vnútri, ktorý uhryzne vždy v neúteche.“ Nieкто má dokonca „strach z útechy“, „strach z nádeje“, „strach z Pánových prejavov nehy“ a vedie život akýchsi „plačiek, čo si zmýlili zamestnanie“.

Od takého lamentujúceho postoja sa treba oslobodiť, zdôraznil na záver Svätý Otec: „Bratia a sestry, zapamätajte si len túto vetu: „Ľud chabol na ceste“. - Kresťania, čo nevedia znášať cestu. Kresťania, čo neznesú nádej. Kresťania, čo neznesú uzdravenie. Kresťania, čo neznesú útechu. Sme viac upnutí na nespokojnosť, na únavu, na zlyhanie. Nech nás Pán oslobodí od tejto choroby.“

(<https://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20190409023>)

Stránka deťom

Nájdí 5 rozdielov.

